

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Igora Burgera v trestnej veci obvineného **L. A. pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny** podľa § 296 Tr. zák. a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí dňa 13. februára 2013 v Bratislave sťažnosť obvineného L. A. proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, zo dňa 21. januára 2013, sp. zn. Tp 93/2012, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvineného L. A. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, uznesením zo dňa 21. januára 2013, sp. zn. Tp 93/2012, podľa § 79 ods. 3 Tr. por. zamietol žiadosť obvineného L. A. o prepustenie z väzby na slobodu. Súčasne podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. písomný sľub obvineného L. A. na nahradenie väzby neprijal a podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. neuložil nad obvineným dohľad probačného a mediačného úradníka.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený L. A. prostredníctvom svojho obhajcu sťažnosť. V sťažnosti uviedol, že dôvody väzby v zmysle ustanovenia § 71 ods. 1 písm. a/ a písm. c/ Tr. por. považuje za neopodstatnené a účelové. Podľa názoru obvineného počas vyšetrovania neboli zadovážené dôkazy, ktoré by potvrdzovali dôvodnosť obvinenia zo spáchaných skutkov. Poukazoval na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý v rozhodnutí Labita v. Italy vyslovil, že dôvody, ktoré postačujú na vzatie do väzby, sa po dlhšej dobe môžu stať nedostatočnými na jej ďalšie trvanie. Obvinený poukazoval na to, že pre dôvody útekovej väzby nepostačuje len hrozba vysokého trestu, ale musia pristúpiť

aj ďalšie významné dôvody ustanovené Trestným poriadkom, pričom OČTK musia vo väzobnej veci postupovať s osobitnou starostlivosťou. Nebezpečenstvo úteku teda nemôže vyplývať len z jednej skutočnosti, ale musí byť založené na súhre okolností, ktorých vzájomné posúdenie môže buď potvrdiť existenciu nebezpečenstva z úteku, alebo znížiť ho do takej miery, že väzbu neopodstatňuje. Obvinený namietal, že v jeho prípade nebola potvrdená taká súhra okolností, ktorá by odôvodňovala ustálenie záveru o možnej obave z úteku. Vo vzťahu k dôvodom preventívnej väzby obvinený uviedol, že tieto v súčasnosti považuje za neodôvodnené a neopodstatnené, keďže nepokračuje v žiadnej trestnej činnosti. V tejto súvislosti žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie sudcu pre prípravné konanie zrušil a rozhodol o prepustení obvineného L. A. na slobodu. V prípade, ak by najvyšší súd ustálil existenciu niektorého z dôvodov väzby, obvinený žiadal, aby najvyšší súd dôvody väzby nahradil jeho písomným sľubom v zmysle § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por., resp. využil ustanovenie § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. a nahradil väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Na základe podanej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému bola podaná sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť obvineného L. A. nie je dôvodná.

Obvinený je v posudzovanej veci trestne stíhaný na základe uznesenia vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti organizovanej kriminalite, Odbor Bratislava, zo dňa 12. marca 2012, ČVS: PPZ-252/BOK-BA-2011, o vznesení obvinenia, pretože je dôvodne podozrivý (spolu s ďalšími osobami), zo spáchania zločinu **založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny** podľa § 296 Tr. zák. a obzvlášť závažného zločinu **nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi** podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v predmetnom uznesení.

Obvinený L. A. bol vzatý do väzby uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, zo dňa 1. novembra 2012, sp. zn. Tp 93/2012, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, zo dňa 12. novembra 2012, sp. zn. 2 Tost 35/2012, z dôvodov uvedených v ustanovení § 71

ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por., pričom väzba začala obvinenému plynúť 30. októbra 2012 o 15.53 hod. a v súčasnosti ju vykonáva v Ústave na výkon väzby v Banskej Bystrici.

Pri rozhodovaní o predmetnej sťažnosti obvineného L. A. mal najvyšší súd na zreteli ustanovenie § 76 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého môže väzba v rámci základnej alebo predĺženej lehoty väzby v prípravnom konaní a v konaní pred súdom trvať len nevyhnutný čas, čo je podporené aj rozhodovacou praxou Európskeho súdu pre ľudské práva, Ústavného súdu Slovenskej republiky a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Vychádzal tiež z ustanovenia § 79 ods. 2 Tr. por., podľa ktorého policajt, prokurátor, sudca pre prípravné konanie a súd sú povinní skúmať v každom období trestného stíhania, či dôvody väzby trvajú aj naďalej, resp. či sa zmenili, pričom sudca pre prípravné konanie tak koná iba pri rozhodovaní o návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby alebo o zmene dôvodov väzby a tiež pri rozhodovaní o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby na slobodu.

V zmysle § 79 ods. 3 Tr. por. má obvinený právo kedykoľvek žiadať o prepustenie na slobodu. Ak v prípravnom konaní prokurátor takej žiadosti nevyhoví, predloží ju bez meškania so svojím stanoviskom a s návrhom na rozhodnutie sudcovi pre prípravné konanie, o čom upovedomí obvineného a jeho obhajcu. O takej žiadosti sa musí bez meškania rozhodnúť. Ak sa žiadosť zamietla, môže ju obvinený, ak v nej neuvedie iné dôvody, opakovať až po uplynutí tridsiatich dní odo dňa, keď rozhodnutie o jeho predchádzajúcej žiadosti nadobudlo právoplatnosť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preštudovaní predloženého spisového materiálu dospel k záveru, rovnako ako súd prvého stupňa, že trestné stíhanie obvineného pre skutky, pre ktoré mu bolo vznesené obvinenie sa vedie dôvodne. Skutky boli spáchané, majú znaky vyššie špecifikovaných trestných činov a existuje aj dôvodné podozrenie, že tieto skutky spáchal obvinený L. A. aj spolu s ďalšími obvinenými osobami. Tieto skutočnosti vyplývajú z doteraz zabezpečených dôkazov, najmä z výpovedí svedkov P. F., K. Š., Ľ. G., V. M. a R. M.. Z povahy a charakteru trestnej činnosti, za ktorú je voči L. A. vznesené obvinenie vyplýva, že táto mala byť páchaná plánovite a organizovane po dlhšiu dobu, mali z nej plynúť vysoké finančné zisky a vyznačovala sa vysokou mierou sofistikovanosti.

Okrem podozrenia ako jednej z materiálnych podmienok väzby je v posudzovanej veci v súčasnom štádiu trestného konania splnená aj ďalšia základná materiálna podmienka,

a to existencia väzobných dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. a/ a písm. c/ Tr. por. V tejto súvislosti najvyšší súd poukazuje na uznesenie sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, zo dňa 21. januára 2013, sp. zn. Tp 93/2012, kde tento v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne uviedol konkrétne skutočnosti, pre ktoré považoval väzobné dôvody upravené v ustanovení § 71 ods. 1 písm. a/ a písm. c/ Tr. por. za opodstatnené. Najvyšší súd si závery súdu prvého stupňa osvojuje a v ďalšom na ne odkazuje.

Najvyšší súd sa stotožnil aj so záverom sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, že u obvineného L. A. nie je možné nahradiť väzbu písomným sľubom, resp. dohľadom probačného a mediačného úradníka. V danom prípade, s prihliadnutím na rozsah a povahu trestnej činnosti, pre ktorú je obvinený A. trestne stíhaný, ani najvyšší súd písomný sľub a dohľad mediačného a probačného úradníka nepovažuje za dostatočné záruky, pretože tieto substitučné inštitúty neodstraňujú obavu, že obvinený sa v prípade prepustenia na slobodu nepokúsi utiecť, resp. nebude pokračovať v páchaní trestnej činnosti.

Treba ešte poznamenať, že väzobné stíhanie obvineného v súčasnosti trvá zatiaľ necelé štyri mesiace, čo s ohľadom na zložitosť daného prípadu a veľké množstvo obvinených, ale aj na čl. 5 ods. 3 Dohovoru, či ustanovenie § 76 ods. 7 písm. c/ Tr. por. možno považovať za dobu primeranú okolnostiam.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto nezistil dôvod pre zmenu prvostupňového uznesenia a sťažnosť obvineného L. A. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 13. februára 2013

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová